

¹दृतिहरिः-नाथहरिर्वा पशुः, ²संहारः, अवहारः, ³हारः, ⁴हारा, ⁵आहारः, ⁶हरः-पश्यतोहरः, ⁷हरिः-हरिणी, हरितः, हृदयम्, हरिमाणः, हरीमा, प्रहिः, हरेणुः, इति विशेषरूपाणि । सामान्यरूपाणि भौवादिकभरतिवत् (1170) बोध्यानि ।

(2017) “हृष तुष्टौ” (IV-दिवादिः-1229. अक. सेट्. पर.)

‘.....कमतोऽलीके तुष्टौ हर्षति हृष्यति ।’ (श्लो. 176) इति देवः ।
“‘हृषु’ इति नन्दी, स्वामी च”-इति माधवः । क्षीरस्वामी ‘हृष’ इत्येव
पपाठ । ⁸हृष्टः, हृषितः, ⁹संहृष्टानि-संहर्षितानि लोमानि । हृष्टश्चैत्रः, हृष्टाः

1. दृतिशब्दे नाथशब्दे च कर्मभूते उपपदे सति पशौ विशेष्ये, ‘हरतेर्दतिनाथयोः पशौ’ (3-2-25) इतीन्प्रत्ययः । दृतिं=चर्मभस्त्रिकां हरतीति दृतिहरिः=नाथ । नाथं=नासारज्जुं हरतीति नाथहरिः=पशुः ।

2. संह्रियन्तेऽनेन, अत्र इति वा संहारः=युद्धम्, प्रलयश्च । ‘अध्यायन्यायोद्याव-संहाराश्च’ (3-3-122) इति निपातनात् घञ् । सूत्रे चकारस्थानुक्तसमुच्चार्य-कत्वात् अवहारः इत्यपीति काशिका । अवहारः=चोरः । घापवादा घञ् । उपसर्गेण धातोरर्थाः भिद्यन्ते ; तथाचोक्तं पूर्वैः—

“उपसर्गेण धात्वर्थो बलादन्यत्र नीयते ।

विहाराहारसंहारप्रहारपरिहारवत् ॥” इति ।

3. ‘अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्’ (3-3-19) इति घञ् । ह्रियते पश्यतां मनोऽनेनेति हारः=मुक्तादिसरः ।

4. मिदादि (3-3-104) पाठात् स्त्रियामङि, ‘ऋदृशोऽङि—’ (7-4-16) इति गुणे, गणपाठादेव दीर्घे च रूपम् । हरणं हारा ।

5. आह्रियन्तेऽस्मात् रसाः इति आहारः भोजनम् । एवम् अभ्यवहारः इत्यपि । अत्र ‘अकर्तरि च—’ (3-3-19) इति घञ् ।

6. हरति पापादिकमिति हरः=शिवः । पचायच् । प्रणतार्तिं हरतीति प्रणतार्तिहरः । अत्र ‘हरतेरनुयमने—’ (3-2-9) इति अच् । पश्यन्तं अनादृत्य हरतीति पश्यतोहरः-कस्यचित्संज्ञा । ‘षष्ठी चानादरे’ (2-3-38) इति षष्ठी । ‘षष्ठ्या आक्रोशे’ (6-3-21) इति षष्ठ्या अलुक् ।

7. हरति नतानां क्लेशादीन् इति हरिः=विष्णुः । अत्र ‘हरतेर्दतिनाथयोः पशौ’ (3-2-25) इत्यत्र योगविभागेन इन्प्रत्ययः । केचित् तु योगविभागे भाष्यादि-प्रमाणभावात् औणादिके इन्प्रत्यये साधयन्ति ।

8. धातोः सेट्त्वेऽपि ‘विस्मितप्रतिघातयोश्च’ (वा. 7-2-29) इति वचनात् इड्विकल्पो निष्ठायाम् । अनिदृक्क्षे तकारस्य घृत्वेन टकारः । विस्मितत्वं विषण्णत्वं च दन्ताः सूचयन्तीति भावः ।

9. ‘हृषेर्लोमसु’ (7-2-29) इति लोमसु वाच्येषु निष्ठाया इड्विकल्पः । प्राप्तविभाषे-यम् । ‘लोमानि अङ्गजानि, केशाश्च’ इति वृत्तिः । तुष्टिं लोमानि सूचयन्तीत्यर्थः ।